

rastede mig ikke alene af den almindelige Grund, at man skal, som bekendt, aldrig sige aldrig, men tillige af den Grund, at dette samme ærede Flertal har mangfoldige Gange ved givne Veilighed her udtalt sin Anskuelse at være den samme som den, jeg nylig har ytret, at det virkelig er en Ulykke for Landet, at der drikkes saa meget. Det er fra mange Sider; ved mange Veiligheder kommet frem her i denne Sal, og kommet frem fra mange af de ærede Medlemmer, som endnu ere Medlemmer af det ærede Flertal her. Det overraster mig derfor, at man paa engang er kommet saa aldeles paa tværs af den Tanke, at der ad Lovgivningens Vej kunde og burde gøres Noget for at mindste Drifkeriet. Det er mig saa meget mere overraskende, som der i Virkeligheden Ingen af os er, der er blind for, hvor stor en Ulykke det er for os, for vort Land og vort Folk, at der bruges for meget Alkohol. Man kan mere eller mindre have den Anskuelse, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgtreds (S. Larsen) udtalte i Lørdags, at der vel er en noget overdreven Brug, men ingenlunde et Misbrug. Man kan have den Anskuelse i større eller mindre Grad. Man kan mene, at det er en større eller mindre Ulykke, men det er min Overbevisning, at der aldeles Ingen er i denne Sal, undtagen vi erkjende i nogen Grad, at det er en Ulykke. Det forekommer mig ogsaa, at man skal have overordentlig ondt ved at sige nei dertil, thi det er jo dog givet, at det er enorme Summer, der mellem Aar og Dag anvendes til dette Brug, og paa den anden Side er det givet, at det, det dreier sig om, Alkohol, Spiritus, eller hvad man vil kalde det, ikke er og ikke kan være Livsformønden i den Forstand, at det just maatte være uundværligt. Det kan ikke være en Livsformønden i den Forstand, at det kan siges at være en sund Udvikling, naar man er kommet dertil, hvad man jo faktisk er, at der ud af Samfundets Lomme aarlig udredes et Beløb af omtrent 40 Millioner Kr. til bairersk Øl og Brændevin. Sa, jeg behøver blot at tage disse 2 Ting, og jeg skal strax komme ind paa at søge i alt Fald at dokumentere, at Reqneshylket er rigtigt. Jeg skal iøvrigt slet ikke komme ind paa noget nærmere at forsøge paa at konstatere dette, at vi drikke for meget, og at vi her i Landet drikke mere end i andre Lande, hvilket er aldeles ubestrideligt. Det er konstateret, talket være Afholdsbevægelsen i de senere Aar, ved et saa uhyre stort Tal af Møder Landet over, at det ikke behøver nærmere at dokumenteres her. Men der er en Omstændighed forbunden med Brugen af disse to Artikler, bairersk

Øl og Brændevin, som særlig opfordrer Lovgivningsmagten til, naar man vil træffe forebyggende Foranstaltninger, da netop at gaa samme Vej, som man har Erfaringen for sig i andre Lande i Europa, hvor det har været forsøgt — det har snart været forsøgt i alle Lande — nemlig at forbyde det. Samtidig mistjender jeg ikke den Nytte, det vilde være, naar man, som i Norge, vilde gjøre det overordentlig besværligt og vanskeligt at faae det, men det er min Overbevisning, som jeg ikke kan komme bort fra, og som Ingen kan benegte rent erfaringsmæssig har vist sig, at den Vej at beskaffe dette, at gjøre det dyrt, er det eneste frugtbare Middel, det Eneste, man hidtil har ment at burde begynde med, og som overalt har vist sig at have haft gode Følger. Den Tanke, siger jeg, ligger for mig saa meget nærmere, som der er det Giendommelige ved disse 2 Artikler, at paa den ene Side er Handelen med og Distributionen af disse 2 Artikler noget af det mest Færefrie Økonomist set af Alt mellem Himmel og Jord, fordi disse 2 Ting ikke forværres i Dieblisset; kunne de ikke sælges den ene Dag, kunne de sælges den anden. Men paa den anden Side er der desuagtet, saavidt mig bekendt, den Giendommelighed, at der neppe gives nogen Baresfort, som bruges her i Landet, hvorpaa der ligger en saa uhyre Avance, som netop paa bairersk Øl og Brændevin. Det maa maaffe være mig tilladt at nævne blot et Par Tal for at anskueliggjøre, hvad jeg mener, jeg behøver egentlig ikke at gjøre ret Meget for at faae de Herrer til at være enige med mig. Jeg antager, det er Noget, som er almindelig bekendt, at Udfæjkningsavancen paa bairersk Øl er overordentlig stor, jeg sigter derved til, at den Difference, der ligger mellem Værdien af det bairerske Øl, naar det gaar ud af Bryggeriets Port, og den Pris, det staar i, naar det staar i Glasjet paa Bordet, denne Difference er overordentlig stor. Jeg vil med Hensyn til Brændvinet blot minde om, at i det Forslag, som blev fremsat af den høitæredede Finansminister i Samlingen 1886—87 om det samme Emne, findes i Motiverne en Redegjørelse for, at det igjennem en Række Underfølgelser, som igjennem Generaldirektoratet for Skattevæsenet blev foretaget i 1886, er konstateret paa den ene Side, at af 223 indkjøbte Prøver viste det sig, at kun ganske enkelte havde den Styrke, som man i Almindelighed antager for brugeligt her i Landet, nemlig 8 Graders Styrke. Af det Brændevin, der gaar i Handel og Wandel, viste det sig, at ved disse 223 Prøver var der omtrent 43 pCt. Alkohol, hvilket som bekendt sjaar c. 4 pCt. under det, man be-